

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

DIECÉZNÍ ČASOPIS

setkání

5

květen
2011
ročník
XXI.

(...) Je zapotřebí, aby se každá místní církev stávala stále vnímavější a pozornější k pastorační povolání a aby na různých úrovních – v rámci rodiny, farnosti i společenství – vedla mladé lidi, chlapce i dívky, jak Ježíš vedl své učedníky, tedy k dozrávání v opravdovém a vřelém přátelství s Pánem, které se bude rozvíjet prostřednictvím osobní i liturgické modlitby. Ať se tito lidé učí pozornému a plodnému naslouchání Božímu Slovu, ať rostou v poznání Písma a ať stále více chápou, že ztotožnění se s Boží vůlí nepopírá a neničí lidskou osobu, ale

umožňuje jí, aby objevila a následovala tu nejhlubší pravdu o sobě. Ať prožívají nezištné a bratrské vztahy s druhými, protože pouze v otevřenosti Boží lásky člověk nalezne pravou radost a plné uskutečnění svých tužeb. „Podporovat povolání v místní církvi“ znamená mít odvahu ukazovat skrze pozornou a přiměřenou pastorační povolání tuto náročnou cestu následování Krista, která je svým významem velmi bohatá, a je tak schopna obsáhnout celý život.

(Z poselství Sv. otce k XLVIII. světovému dni modliteb za duchovní povolání.)

Oslavy sv. Jana N. Neumanna 2011

Milí čtenáři,
jak bylo v minulém čísle Setkání oznámeno, prachatické pouti se zúčastní papežský legát. Svátý otec jím jmenoval filadelfského arcibiskupa, kardinála Justina Rigaliho. Jeho fotografii znáte, byla zveřejněna v květnovém Setkání loňského roku, kdy jsme referovali o pouti českých věřících k hrobu sv. Jana N. Neumanna do Filadelfie. Jistě tehdy nikdo netušil, že za rok kard. Rigali navštíví místo, kde se sv. J. N. Neumann narodil a kde vyrůstal.

Na této a poslední straně obálky najdete podrobný program Národní pouti, která se koná v sobotu 18. 6. 2011 v Prachaticích.

V minulém čísle jste si mohli přečíst pozvání českobudějovického biskupa mons. Jiřího Paďoura, OFMCap., které zahrnuje všechny věřící naší církve. Budeme rádi, pokud se této pouti zúčastníte i se svými dětmi či vnoučaty, pro které je také připraven bohatý program, jak si můžete přečíst dole na této stránce.

Českobudějovický biskup mons. Jiří Paďour v rozhovoru s kard. Justinem Rigalim

Květen - Výstava o životě sv. Jana Nepomuka Neumanna

Křížová chodba kláštera v Českých Budějovicích (Piaristické nám.). Výstava potrvá do 27. května.

Sobota 21. května - Pouť ke cti sv. Jana N. Neumanna v Kájově

Hlavním celebrantem bude generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbyl, CSsR.

Červen - Jan Nepomuk Neumann ve výtvarném umění

Galerie Dolní brána, Prachatice

Putovní výstava ze života a díla sv. Jana Nepomuka Neumanna. Po prezentaci na pasovském biskupství a v rakouském premonstrátském klášteře Aigen-Schlögl doputovala při příležitosti oslav 200. výročí narození tohoto významného prachatického rodáka do místa rodiště.

16-18. června - Zasedání České biskupské konference v Prachaticích

Jan N.
Neumann
1811 200 2011

HLAVNÍ OSLAVY

Pátek 17. června - Komponovaný kulturní program

Velké náměstí, Prachatice

Předvečerní kulturní komponovaný program benefičního koncertu Ládi Křížka s moderátorkou Romanou Kostohryzovou.

Sobota 18. června - NÁRODNÍ POUŤ K SV. JANU NEPOMUKU NEUMANNOVI

Prachatice

- 9 hod. - Průvod poutníků na Velké nám.
- 9.30 hod. - Kantáta u příležitosti 200 let Jana N. Neumanna
- 10 hod. - Slavnostní bohoslužba u příležitosti svatořečení Jana N. Neumanna, které bude předsedat papežský legát, kard. J. Rigali (Velké nám.)
- 12.30 hod. - Kulturní program (Velké nám.)
- 14.30 hod. - Poutní kázání kard. M. Vlka (kostel sv. Jakuba)
- 15 hod. - Požehnání, závěr (kostel sv. Jakuba)

Součástí hlavní pouti je také program pro děti, mládež a rodiny

- 13 hod. - divadlo „Já to jsem“ (Adam Berger & Vítězslav Marčík ml.)
- pohádka „Pinocchio“ (Parkán)
- 14 hod. - PROGRAM PRO DĚTI
- Hry, soutěže, vyprávění... (Parkán a park Hospice sv. J. N. Neumanna)
- hudební vystoupení (Parkán)
- 16 hod. - požehnání dětem (Parkán)
- 16.15 hod. - pohádka „Dlouhý, Široký a Bystrozraký“ (ŠOS Prachatice, Parkán)

Další program pro děti bude připravený po celou dobu oslav v *Městském muzeu* (nová expozice o životě J. N. Neumanna + program pro děti zaměřený na dětství J. N. Neumanna)
Možnost návštěvy věže kostela sv. Jakuba a rodného domu J. N. Neumanna (vstupy v tento poutní den zdarma).

OBSAH

Nesmrtelnost a zbožštění člověka jako ovoce Kristova vzkříšení v nauce sv. Athanasia	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3

Nejstarší kaple bl. Jana Pavla II.	4
---	---

Farnosti na Třeboňsku v době baroka	5
Doudlebský kostel ožil při obnovené jarní pouti ..	5

Žehnání koní na Helfenburku	6
Lidé uctili ve Volarech památku obětí pochodu smrti	6

Udílání lektorátu na Klokotech	7
První květnová sobota na Klokotech	7
Dopis od P. Zawadského z Čadu	7

TEOLOGICKÁ FAKULTA JU	8
-----------------------------	---

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Setkání Charity s biskupem	9
Benefční koncert	9
Dobrovolníci pomáhají v nemocnici	10
Velikonoční koncert	10
Vysvěcení prostor FCH v J. Hradci	10

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Týden pro rodinu v naší diecézi	11
---------------------------------------	----

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

DSM v Prachaticích	12
Rockový koncert křesťanských skupin	12
Poslední animátoři	12
Seznam akcí DCM	13

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Setkání ministrantů v CHrašticích	14
Velikonoční dílna 2011	14
Křížová cesta na Dunajovické hoře	15
Kostel a zahrada v obležení dětí	15
Velikonoční dílna a setkání dětí	16

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Ohlédnutí za návštěvou Říma	17
K četbě a studiu doporučujeme	18

PERSONALIA	18
------------------	----

Příští číslo

vyjde 13. 6. 2011.

Uzávěrka je 3. 6. 2011.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 380 420 334, e-mail: setkani@cbcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

NESMRTELNOST A ZBOŽŠTĚNÍ ČLOVĚKA JAKO OVOCE
KRISTOVA VZKŘÍŠENÍ V NAUCE SV. ATHANASIA

V padesátidení doby velikonoční si církev připomíná a rostoucí měrou uvědomuje význam Kristova vzkříšení. Kristus nejenom trpěl a zemřel za naše hříchy, aby vykoupil padlého člověka, ale také vstal z mrtvých, k našemu ospravedlnění (srv. Řím 4,25). „Nic by nám totiž neprospělo, že jsme se narodili, kdybychom nebyli vykoupeni“, vyznává velikonoční chvalozpěv *Exultet* z okruhu sv. Ambrosia. Plný smysl velikonočního tajemství Kristovy smrti a vzkříšení však dalece překračuje vykoupení ve smyslu pouhého smazání dlužního úpisu dávného hříchu. Vzkříšení Krista je něčím více než jen zadostiučiněním za naše hříchy.

Třebaže reflexe této nauky byla v plnosti propracována až v období scholastiky, již u církevních otců postupně krystalizuje učení o plnosti spásy, kdy velikonočními událostmi nebyla jen restituována původní podoba člověka před pádem, ale Kristovou smrtí a vzkříšením byla kromě nezbytného očištění od hříchu lidská přirozenost především nově povýšena a zdokonalena po vzoru Kristova oslaveného těla.

Plnost tohoto vykoupení a zdokonalení člověka skrze Kristovo vzkříšení se jednou zjeví v našem vlastním vzkříšení. Již v rané fázi formování této nauky prohlašuje svatý Athanasios, obhájce ortodoxie na prvním koncilu v Nikáji, že ovocem Kristova vzkříšení je nesmrtelnost a zbožštění člověka. Ve své *Řeči o vtělení Slova* vykresluje ovoce Kristova kříže takto:

„Bůh stvořil člověka k neporušitelnosti, udělal z něho obraz vlastní přirozenosti; to ďáblouvu závislostí vstoupila do světa smrt' (Mdr 2,23n). Když se to stalo, člověk začal umírat. [...] Člověk, nadaný rozumem a stvořený podle (Božího) obrazu, byl zničen a dílo, učiněné Bohem, bylo ztraceno. Tak smrt měla nad námi moc silou zákona a tomuto zákonu nebylo možné uniknout. [...] Protože však je (Kristus) Božím Slovem a převyšuje všechny, on jediný mohl znovu vše získat zpět. [...]

Kvůli tomu tedy netělesné, nepomíjivé a nelátkové Slovo přišlo do tohoto našeho světa, ačkoli

Pokračování na 4. straně.

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

17. 5.	(út)	České Budějovice, biskupství – Setkání s animátory charit diecéze (11.30 hod.) – biskup Pavel
19. 5.	(čt)	České Budějovice, biskupství – Setkání zasvěcených vdov (10.30 hod.) – biskup Pavel
Praha, Arcibiskupský seminář – Mše sv. pro bohoslovce (17.30 hod.) – biskup Jiří
20.-28. 5.	(pá-so)	Řím – Kongres Mezinárodní Charity – biskup Pavel
21. 5.	(so)	Lomec – Generální kapitula – biskup Jiří
22. 5.	(ne)	Bohumilice – Biřmování – biskup Jiří
24. 5.	(út)	Veselí n. Lužnicí – Vikariátní konference vikariátu Tábor (9 hod.) – biskup Jiří
26. 5.	(čt)	České Budějovice, biskupství – Vikariátní konference vikariátu Č. Budějovice -venkov – biskup Jiří
28. 5.	(so)	Nová Říše – Oslavy 800 let založení premonstrátského kláštera – biskup Jiří
29. 5.	(ne)	Břežnice – Biřmování (10 hod.) – biskup Jiří
Křižanov – Poutní mše svatá (7.30; 11.30 hod.) – biskup Pavel
Ostrovačice – Mše svatá (14 hod.) – biskup Pavel
31. 5.	(út)	České Budějovice, biskupství – Setkání vikářů, Kněžská rada – oba biskupové
2. 6.	(čt)	České Budějovice, klášterní kostel – Nanebevstoupení Páně, mše sv. (17 hod.) – biskup Jiří
Sušice – Udílání lektorátů (18.15 hod.) – biskup Pavel
3. 6.	(pá)	Budkov – Setkání po maturitě – biskup Pavel
4. 6.	(so)	Moravské Budějovice – Mše svatá (9 hod.) – biskup Pavel
5. 6.	(ne)	Suchdol n. Lužnicí – Biřmování (10.30 hod.) – biskup Jiří
České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – Mše sv. (10.30 hod.) – biskup Pavel
6.-7. 6.	(po-út)	Praha – Rada Charity ČR – biskup Pavel
7. 6.	(út)	České Budějovice, biskupství – Příjímání řízení do konviktu – biskup Jiří
10. 6.	(pá)	České Budějovice, sv. Vojtěch – Mše sv. do Proglasu (18 hod.) – biskup Pavel
11. 6.	(so)	Prachatic – Biřmování (10 hod.) – biskup Jiří
Ledenice – Biřmování (17 hod.) – biskup Pavel
12. 6.	(ne)	České Budějovice, klášterní kostel – Seslání Ducha sv. (9 hod.) – biskup Jiří
Jistebnice – Biřmování (9.30 hod.) – biskup Pavel
Jindřichův Hradec – Biřmování (18.30 hod.) – biskup Pavel
14. 6.	(út)	České Budějovice, biskupství – Postgraduál – oba biskupové
15. 6.	(st)	Praha, katedrála sv. Víta – Mše sv. (18 hod.) – biskup Jiří
16.-17. 6.	(čt-pá)	Prachatic – Zasedání ČBK – oba biskupové
18. 6.	(so)	Prachatic – Národní pout' k sv. J. N. Neumannovi – oba biskupové

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Pokračování z 3. strany.

nikdy nebylo daleko. Žádná část stvoření totiž nezůstala bez jeho přítomnosti, ale všude byl plností všeho spolu se svým Otcem. [...] Proto přijal tělo, které může zemřít, aby tělo získalo podíl na Slově, které předchází všemu, a aby svou smrtí zadostiučinil za všechny. A skrze Slovo, které v něm přebývá, zůstal neporušený a napříště zkáza odstoupila ode všech díky milosti (jeho) vzkříšení. [...] Obětí svého těla učinil zároveň konec zákonu, který nad námi panoval, a dal nám nový počátek života tím, že nám dal naději na zmrtvýchvstání.

Spíše se však div tomu, že skrze takové všední věci nám byly zjeveny božské skutečnosti: skrze smrt všichni získali nesmrtelnost a skrze vtělení Slova byla poznána prozřetelnost všeho a její vykonavatel a původce, kterým je samo božské Slovo.

On sám se stal člověkem, abychom my dosáhli zbožštění. On sám se viditelně ukázal skrze tělo, abychom my získali známost neviditelného Otce. On sám trpěl křivdu od lidí, abychom my získali podíl na nesmrtelnosti. [...] A lidi, podrobené utrpení, pro které také vytrpěl tyto věci, uchránil a zachránil pro svou neporušitelnost. [...] Tak četné a takové jsou tedy činy Spasitele, které vykonal prostřednictvím svého vtělení. Chce-li je někdo sečíst, podobá se tomu, kdo by pohlédl na velikost moře a chtěl by sečíst jeho vlny. [...]

Z četby Písma také poznáš jeho druhý příběh k nám, který bude slavný a vpravdě božský, kdy přijde nikoli v ponížení, ale ve své vlastní slávě, již ne ve slabosti, ale ve své velikosti, již ne proto, aby znovu trpěl, ale proto, aby nám daroval ovoce svého kříže: vzkříšení a neporušitelnost.“

Monika Recinová

Citováno podle Athanasios, *Oratio de incarnatione Verbi* 5; 6; 7; 8; 9; 10; 54; 56, in: PG 23, 105B; 105D; 109A; 111A, 113C; 191B–C; 195B.

Nejstarší kaple bl. Jana Pavla II.

V neděli 1. května byly zraky katolického světa upřeny do věčného města Říma. Asi je málo lidí na zeměkouli, kteří nezaregistrovali, že papež Benedikt XVI. v tento den blahořečil svého velkého předchůdce Jana Pavla II.

Kromě úzkého okruhu příznivců Hospice sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích však málokdo tušil, že téhož dne českobudějovický sídelní biskup mons. Jiří Paďour, OFMCap. dedikoval při bohoslužbě kapli v tomto hospici na kapli bl. Jana Pavla II. Když byla před více jak pěti lety otcem biskupem kaple posvěcena, hledali jsme její zasvěcení vhodnému světcovi. Žádal jsem tehdy, aby byla zasvěcena „Božímú sympatákovi“, jak důvěrně Jana Pavla II. rád nazývám. Z objektivních liturgických a věroučných důvodů to tehdy nebylo možné. Mons. Paďour alespoň tedy přislíbil, že s dedikací počkáme, až bude Jan Pavel II. blahořečen. Rád jsem souhlasil a naivně předpokládal, že to bude otázka několika málo měsíců. Nakonec to bylo několik málo let. I to je, církevníma očima viděno, expresní rychlost...

V neděli o svátku Božího milosrdenství otec biskup Jiří Paďour, jak slíbil, zavítal do hospice a kapli zasvětil Janu Pavlu II. Stalo se tak necelých šest hodin po té, co se Jan Pavel II. stal úředně blahoslaveným. Téměř jistě se v Prachaticích od 1. května nachází nejstarší kaple Jana Pavla II. v České republice. Možná i na celém světě. I když předpokládám, že naši polští bratři si dost možná dali záležet, aby v „Rzeczpospolitej“ byli ještě rychlejší. Kdo ví... Ať tak nebo tak, velký papež přelomu tisíciletí má od 1. května sobě zasvěcené místo v Pošumaví na jihu Čech.

A proč kaple zasvěcená tomuto papeži, když se hospic nachází v rodném domě jiného světce - Jana Neumanna? Odpověď je jednoduchá. Jedna kaple zasvěcená Janu N. Neuman-

novi již v jeho rodném domě, dokonce v rodné místnosti, je. Tu užívají sestry boromejky ve své části domu, kde mají klášter. Hned přes zeď v téže domě se nachází nová kaple, nového blahoslaveného, jež slouží hospici a jeho pacientům. Volba zasvěcení Janu Pavlovi není náhodná. Tento papež nám svým životem příkladně ukázal, jak odvážně, pokorně, s nadějí a s důvěrou ve Všemohoucího nést těžké onemocnění a utrpení až do konce pozemských dní. Mimochodem, Jan Pavel II. byl vysvěcen na kněze 1. listopadu. Ve stejný den byl otevřen pacientům prachatický hospic...

PhDr. Robert Huneš,

ředitel Hospice sv. Jana N. Neumanna

MANŽELSKÁ SETKÁNÍ

aneb

**kurz partnerských
a rodičovských vztahů**

12.-20. srpna 2011 v Liberci

Kurz se koná v areálu kolejí
Technické univerzity.

*Nabízíme týdenní program zaměřený na:
křesťanské manželství a krize, priority,
zdravé sebevědomí, odpuštění, rozdíly
mezi mužem a ženou, základy komunikace,
vzájemné porozumění, vyjadřování pocitů,
naplňování potřeb, sexualita, pozornosti.*

Děti, pro které nelze zajistit jiné hlídání,
je možné vzít s sebou. Program a péči
v době přednášek zajišťují dobrovolníci.

Aktuální informace:

www.zr.ymca.cz

M. Tomková, tel.: 606 745 048

Lenka a Jiří Tkáčovi, tkacovi@seznam.cz

Farnosti na Třeboňsku v době baroka

Matice moravská nedávno vydala zajímavou knihu pod názvem Beneficia, žádů a patronát v barokních Čechách s podtitulem Na příkladu třeboňského panství na přelomu 17. a 18. století. Jejím autorem je v moravské metropoli působící Jihočech Mgr. Pavel Pumpr, Ph.D. Publikace je upravenou verzí jeho disertační práce, kterou r. 2009 obhájil na Filozofické fakultě MU v Brně. Ve své badatelské činnosti, z níž již vzešlo několik tištěných výstupů v podobě odborných článků nebo autorského podílu na větších publikacích, se zabývá tématy na pomezí církevních a hospodářsko-sociálních dějin raného novověku. Proto za využití bohaté pramenné základny patronátní agendy, pocházející převážně z fondu Velkostatek Třeboň (SOA Třeboň) a týkající se na témže panství existujících kostelů a far, nahlíží podmínky fungování církevní správy z poněkud netradičního pohledu, když prvoplánově vychází z jejich hmotného zajištění. V novém světle se tak mohou ukázat souvislosti, které ovlivňovaly každodenní život farností ve druhé polovině 17. a v první polovině 18. století. Znovu se potvrzuje, jak významným činitelem ve vztahu k základnímu stupni církevní správy byla pozemková vrchnost (zde Schwarzenbergové) coby držitel patronátních práv a úřednický aparát, za jehož pomoci svá práva a povinnosti vykonávala, zvláště co se týče obsazování uvolněných beneficií, určité garance neproblémového soužití duchovenstva a farníků, správy zádušního (kostelního) jmění a hospodaření s ním. Publikace představuje výrazný příspěvek k poznání činnosti patronátního systému a církevní správy na úrovni farností v 17. a 18. století. Sp.

Doudlebský kostel ožil při obnovené jarní pouti

Jak krásně vypadají doudlebské kroje v ještě krásnějším interiéru doudlebského kostela sv. Vincence se mohli přesvědčit účastníci poutní mše svaté v Doudlebech dne 10. dubna letošního roku. V tento den se zde konávala pouť, v době baroka šlo jednu ze slavností ustanovených doudlebskému kostelu papežským privilegiem z roku 1716. Termínem jejího konání byla 5. neděle postní (Judica), lidově zvaná nejčastěji Smrtná a na Doudlebsku též Černá, jak dosud vzpomínají místní pamětníci. Tento název je prý odvozen od černých součástí kroje, kterými se za starých časů přiodívaly zejména ženy na znamení smutku postního období. I když po roce 1780 císař Josef II. poutě zakázal, udržovala se pouť nadále a do Doudleb stále přicházeli poutníci. Za svou oblibu vděčila tato pouť hlavně tomu, že šlo o první pouť v kraji po skončené zimě. Protože se v postě dříve nesměly konat taneční zábavy, měla tato pouť vážný ráz; přicházeli sem lidé z okolí Střížova, Kamenného Újezda, ba i vzdálenějších míst a přistupovali ke sv. zpovědi před nadcházejícími velikonočními svátky. Třeba taková sběratelka doudlebských tradic Marie Bočková putovala na jarní pouť s tatínkem ještě ve třicátých letech 20. století jako malá dívka pěšky až z Dvorce u Borovan.

Období postu nebránilo tomu, aby při příležitosti této pouti nejezdili na pouť komedianti a hráli zde loutková představení, před druhou světovou válkou v Doudlebech na tuto pouť pravidelně hrávali místní ochotníci divadlo. V roce 1927 uspořádal při této příležitosti F. M. Čapek oslavu pouti v krojích. Pořádání veškerých poutí v Doudlebech bylo přerušeno v padesátých až šedesátých letech 20. století.

V letošním roce se obec Doudleby pokusila tradici této pouti obnovit. Počasí se naštěstí vydařilo, takže do Doudleb dorazilo i několik stánkařů, nafukovací hrad a také dva poníci. Program pouti začal slavnostní mší, jíž se zúčastnili i zástupci souboru Doudleban a Národopisného spolku Komařice v krojích. (Posledně jmenovaní dokonce absolvovali část cesty pěšky). Pozvání k celebrování mše přijal P. Adolf Pintř, generální vikář diecéze. Při mši zazpívala píseň Ave Maris stella (Zdrávas Hvězdo mořská) od A. Dvořáka studentka konzervatoře Anna Vrábková z Doudleb za doprovodu varhanice Jiřiny Čurnové. Od 14 hodin v kulturním domě prezentoval kronikář pásmo vyprávění o lidových zvycích Na Doudlebsku od masopustu do jara spojené s nahrávkami pamětníků. Program uzavřel místní kejklř Vojta Vrtek vystoupením pro nejmenší účastníky.

Že pouť měla duchovní užitek dokládá naplněný kostel během mše svaté a především množství věřících, které přistoupilo k svatému přijímání. Nešlo tedy pouze o nějaký ukázkový folklór. Byla to sváteční chvíle i pro poutníky i doudlebské farníky; především ty, kteří se celoročně podílejí na přípravě chrámu k bohoslužbám, na které jinak přichází v naší farnosti nejčastěji kolem 30 lidí. Nyní to byl nejméně pětinasobek, velkou část pak tvořili mladí lidé. Našemu duchovnímu správci P. Karlu Hamplovi a všem, kteří se na uspořádání pouti podíleli, patří vřelá díky a zaplat' Pán Bůh! I když je termín poutě pohyblivý a počasí nejisté, bylo by pěkné pokud by se obnovenou tradici poutní mše svaté podařilo uchovat i v budoucích letech.

Za farnost Doudleby Jan Šimánek, kronikář obce

RODINA NEPOSKVRNĚNÉ

si vás dovoluje pozvat na

POUTNÍ SETKÁNÍ

které se uskuteční

na Velehradě

v sobotu 4. června 2011

PROGRAM:

10.00 – promluva

10.30 – pontifikální mše sv.

14.00 – modlitba rozjímavého růžence

14.30 – svátostné požehnání

Žehnání koní na Helfenburku

Helfenburk – První ročník žehnání koním na hradě Helfenburk na Strakonicku se konal v sobotu 7. května na dolním nádvoří.

Kněz z Bavorova, P. Miroslav Nikola poděkoval Bohu za všechny jeho dary, které nám dává. Požehnal dvěma desítkám koní a jejich jezdcům a poprosil, ať Bůh žehná lidem, aby se naučili být dobrými správci jeho darů a naučili se dobře zacházet se zvířaty a dalšími dary přírody. „Žehání koním je dávný zvyk z minulosti, který se stále udržuje například Německu nebo jiných oblastech České republiky,“ upřesnil Miroslav Nikola a přiznal, že koním žehná poprvé. „I u nás se ale v minulosti tradičně žehnálo polím a zvířatům, která jsou božím stvořením, aby přinášela hojnost a dobro.“

Akci pořádal ranč Dubská Hajnice. „Počítáme, že žehnání koním zopakujeme každým rokem, protože byl o ni velký zájem,“ dodává Zlatuše Pištěková z pořadajícího ranče. (rag)

Foto: Vít Kršul

Noc kostelů na Klokotech

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Tábor-Klokoty

17.50-18.00	Hlasy klokotských zvonů		OMI vypráví
18.00-18.30	Zahájení, mluvené slovo (P. Jiří Můčka, OMI, zpěv Pavla Kohelová)	22.00-22.45	Hudební zastavení (Ladislav Šotek, varhany, Jana Kastnerová, zpěv)
18.30-19.00	Legenda o Klokotech, husité a jak dál... Komen- tovaná prohlídka kostela a komplexu kláštera	22.45-23.15	Legenda o Klokotech, husité a jak dál... Komen- tovaná nyní již setmělého kostela
19.00-20.00	Pustíme děti do kostela Čas vyhrazený dětem – hry a poznávání	23.15-23.45	Kniha knih (Tichý a setmě- lý kostel v propojení s hla- sem Pavly Kohelové)
19.30-20.15	Hudební zastavení (Ladislav Šotek, varhany, Jana Kastnerová, zpěv)	23.45-24.00	Zakončení
20.15-21.00	Prohlídka varhan Legenda o Klokotech, husité a jak dál... Komen- tovaná prohlídka kostela a komplexu kláštera	PARALELNÍ PROGRAM: 18.00-23.30	Prohlídka klokotských věží Otevření kaplí, kostnice, ukázky liturgických před- mětů a další Občerstvení v ambitech
21.00-22.00	Misionář v Pákistánu P. Günther Eckelbauer,		

Lidé uctili ve Volarech památku obětí pochodu smrti

Počátkem května se ve Volarech konal již 4. ročník konference, věnovaný připomínce pochodu smrti. Ke konci války tu zemřelo 95 židovských žen, které jsou na zdejších hřbitově pochovány. Většina náhrobků má jména, neboť oběti se podařilo identifikovat.

Součástí multikulturního programu, který se uskutečnil 2. a 3. května, byla i beseda s Dagmar Lieblovou, předsedkyní Terezínské iniciativy, i publicistou Stanislavem Motlem, který se válkou ve svých knihách a reportážích dlouhodobě zabývá.

Dagmar Lieblová na hřbitově ve Volarech.
Snímek Radek Gális

Dagmar Lieblová se poklonila památce žen, které jsou pohřbeny na hřbitově ve Volarech. Sama unikla za války smrti jenom náhodou. Po nacistické okupaci byla deportována z Terezína do Osvětimi, kde celá její rodina zahynula. Jen ona jediná přežila kvůli tomu, že byla považována za starší. Z Osvětimi byla proto odvezena na nucené práce do Hamburku, kde zažila nálety Spojenců. Koncem války byla Spojenci osvobozena v Bergen-Bel-senu. (rag)

Mše svatá s modlitbami za uzdravení

P. Anthony Saji VC,
indický kněz a misionář
z kongregace vincentinů,
nástupce otce Billa

kostel sv. Markéty ve Strakoniciích

sobota 4. června 2011 v 10 hodin.

Tel. 606 627 636, cz.frbill.net
e-mail: anthony2010@seznam.cz

Udílení lektorátu na Klokotech

Dne 6. května 2011, na svátek sv. Jana Sarkandra, se na Klokotech konala mše, při které byl hlavním celebrantem českobudějovický světící biskup Mons. Pavel Posád. Koncelebranty byli P. Jiří Můčka, OMI, P. Vlastimil Kadlec, OMI a P. Ing. Jan Kuník z chotovinské a miličinské farnosti. K slavnostní atmosféře přispěl i tábořský Chrámový sbor.

Během této mše bylo 21 laikům ze 6 farností tábořského vikariátu slavnostně předáno Pověření službou lektora a Pověření službou pro četbu Božího slova při liturgii.

Po mši, která byla pro všechny věřící slavnostnější, jsme byli všichni pozváni do Emauz k neformálnímu setkání s otcem biskupem, kde padlo mnoho otázek i odpovědí.

Mše i setkání se vydařily - jak by ne, vždyť je květen - mariánský měsíc a Klokoty patří Panně Marii.

Jana Nolečová

PRVNÍ KVĚTNOVÁ SOBOTA NA KLOKOTECH

Vrátila jsem se domů z Klokot a mám na stole kytici růží (ke Dni matek), která zakončuje nádherný den, vlastně dva dny, prožité ve společenství blízkých. Pátek ve znamení udílení lektorátů a sobotu, na kterou se hodilo označení: dívat se Božím pohledem. Touto sobotou nás provázela a vedl o. Martin Sedloň, OMI a byl to zážitek, ze kterého budeme čerpat dlouhou dobu.

Netroufnu si citovat o. Martina, ale pár jeho vět, které není třeba komentovat, přece uvedu.

„Křesťanství není ideologie, ale Vzkříšený Kristus se svým lidem.“

„Bůh už nejsou předpisy, ale skutečná přítomnost Boha s lidmi.“

„Víra je objevené působení Ducha svatého na člověka.“

Promluva o. Martina byla ve znamení lásky Boha k člověku a lásky člověka k ostatním.

Tento koncert myšlenek, citátů a slov zakončím výrokiem Matky Terezy: *„Nejprve jsem si myslela, že mám tyto lidi obrátit, ale teď vím, že je mám milovat.“*

Tato sobota působila v dnešní době, plné honby lidí po penězích, majetku a postupující degradace člověka na pouhou pracovní sílu, jako záchráně naděje. Děkuje za ni!

E. Kozáková

Dopis od P. Jaroslava Zawadského z Čadu

Po dlouhé době se zase ozývám, drahé české ovečky. Bylo toho - a pořád je - hodně. Jak většina z vás ví, Jakub, můj kolega, odjel na delší dovolenou a já tu zůstal na všechno sám. No jo, s Pánem a anděly (v mém případě s Archanděly). A musím hned na začátku říci, že to Pán zařídil výborně - zdraví nesešlo, vedro přišlo až v květnu (normálně už je horko ke konci února) a déšť byl jen jednou během postní doby, a to ještě když jsem křtil malé děti... 16krát jsme jezdili do brusů: sestry druhý den postních exercicií, já třetí den. Letos jsme probírali (téma vždycky nařídí biskupství) práva a vůbec situaci dětí v rodině a společnosti. Sestry na to měly celý den, já jsem přijížděl spíše jen uzavřít téma, zpovídat a sloužit mši sv., ale i tak jsem si popovídal a dozvěděl se hodně zajímavých věcí.

Třeba o obchodování s dětmi. Prodávají se děti (za směšné peníze!) velkým „farmářům“ (převážně muslimové) na hlídání dobytka. Kluci dostanou jednou denně stravu, a když jim něco nejde, výprask... Holky se prodávají na službu (už jako malé) anebo polygamům za manželky (přitom mluvíme o křesťanských rodinách, které vědí, že to dělat nemají; už jsem psal, že za děvče se musí zaplatit)... S tím souvisí

i to, že děti nechodí do školy nebo školu přerušují a většinou už se tam nikdy nevrátí.

Málokdy se zde rodiče spolu starají o děti. Většinou je to matka, která se stará, a otec? Ten se stará o sebe (ve většině případů to znamená jedno: pije) a nedá ani korunu na děti. Někdy je to tak, že se matka stará o holky a otec o kluky - a to už je pokrok...

Od února tady máme hodně úmrtí, většinou malé děti, výjimkou nejsou ale i větší - mají meningokok. Je to osklivá nemoc, ale léčitelná. Existuje očkování i léky. Jenže, když přivedou dítě do střediska, většinou už je pozdě - myslí si, že to přejde nebo se neumí dohodnout, kdo to zaplatí (při pohřbu je pak ale celá vesnice a i ty sousední a lidé jedí a tancují celý den a noc - a to také nestojí málo...).

Senzační bylo, když jsem mluvil o životě od početí a žehnal jsem těhotné maminky. Moc jim nejde do hlavy, že už je to jejich dítě a potřebuje také lásku. I tady se dělají potraty, jsou na to „školené“ báby, které mají kořeny, bylinky atd.

Při jedné mši na konec exercicií tancovali před oltářem 2 kluci, bylo jim asi 10-11 let. Tancovali tak hezky, až jsem je na konci mše pochválil. Pár dní na to jsem se dozvěděl, že je-

den z nich se utopil v řece při lovení ryb. Bylo mi to divné, protože teď není moc vody. Tak jsem se ptal a dozvěděl se, že jakmile se začne někdo topit, už mu není pomoci, je prokletý „ve jménu vody“ a voda si ho musí vzít. A pokud tomu někdo chce bránit, vezme si i voda i jeho. Povídal jsem jim proto o Ježíši, který dal svůj život, aby nás zachránil, o sv. Maximiliánu Kolbe, o záchranářích u vody...

Jinak jsem navštívil všechny naše sektory. Je to různé - někde to vypadá bledě, jinde nadějně. V jedné vesnici bylo 100 lidí, v jiné 400. Někdy jsem podal 50 svatých přijímání, jindy 200. Někde jsem vyzpovídal 40 lidí, jinde 150 a možná i víc (celkově jsem vyzpovídal asi 1100-1200 lidí). Zpravidla to byly ženy a někde mladí. Mužů moc ne - jako všude, že? V jednom sektoru se mi stalo, že nepřišel nikdo - byli ve vedlejší vesnici na pohřbu. A pohřeb, to je svátost nad svátost. Tak jsem sloužil mši za zemřelou dívku a pak jsme si chvíli povídali a vyzpovídal jsem pár lidí... V jiném sektoru zas lidé zodpovědní za účetnictví ukradli polovinu sbírky (vzali si peníze, že budou počítat, ještě během přijímání; měli štěstí,

Pokračování na 8. straně.

TEOLOGICKÁ FAKULTA JU

Otázka: *Saleziáni omezují svou přítomnost v Českých Budějovicích i na Teologické fakultě. Co to znamená konkrétně pro fakultu? (M. L., Jižní Čechy)*

Saleziáni reagují na pokles počtu kandidátů (který je v současnosti na nule). Důsledkem toho je i změna v organizaci. Jednoduše řečeno, kongregaci saleziánů se nevyplatí udržovat formační komunitu bez formovaných studentů. A protože jsou někteří členové formační komunity zároveň i vyučujícími na fakultě, znamená zrušení formační komunity i odchod některých vyučujících z řad saleziánů na konci akademického roku 2011/12. Jiní, kteří do formační komunity nepatří, na fakultě dále zůstávají. Jedná se tedy o reakci na jeden z velkých problémů přítomných v evropské církvi. Jako děkan Teologické fakulty mohu říci jen to, že saleziáni stáli u zrodu fakulty, z jejich řad pocházela polovina děkanů, kteří fakultu v její dvacetileté historii řídili, a na jejich vidění teologie navazuje celá struktura a náplň oborů fakulty. To znamená, že teologii chápou jako cestu k formaci člověka, jako něco, co se obrací k lidem nejen v kostele, ale i na ulici. Všude tam, kde se pracuje s člověkem, jeho formací, zkušeností, osobností apod. vstupuje do hry křesťanská víra a křesťanský pohled na člověka. Ten je zase plodem jisté teologické reflexe. Praktické uplatnění teologie tedy zdaleka není jen „farářské“, ale i sociální. Tento salesiánský vklad do „genů“ fakulty zůstává stále platný a snížení počtu salesiánských vyučujících na tom nic nemění. Fakulta je dlouhodobě stabilizovaná na půdorysu filosofie – teologie – sociální a pedagogická práce, kde filosofie patří k teologii jako to, co k ní směřuje, a sociální práce s pedagogikou jako to, co z ní vychází. Cílem fakulty nemůže být jen vzdělání několika salesiánských bohoslovců (jakkoli důležitá věc to je), ale především neustávající snaha o „vtělování“ teologie do všednodenní reality, sociálních vztahů a formace mládeže. Tento úkol je výrazným specifikem naší fakulty mezi ostatními teologickými fakultami a v sekularizované společnosti jako je naše, nabývá zvláštního významu.

Fakulta se tedy nijak nemění a zůstává v tomto smyslu stále „salesiánsky inspirovaná“. Sám mám k salesiánské spiritualitě velmi daleko, ale ono zaměření fakulty beru za své a pokládám ho za užitečné a potřebné. Ve své současné funkci ho pak ze všech sil jako dobré dílo podporuji. A podobně i kongregace saleziánů – jak mě ujistil jejich provinciál – pokládá i nadále fakultu za jedno z důležitých míst, kde saleziáni působí, a kde se uskutečňuje celá řada pro saleziány významných témat. Zrušení formační komunity tedy není důsledkem rozchodu s fakultou, ale důsledkem fatálního poklesu řeholních povolání, na který je třeba nějak organizačně reagovat. A podobně existence formační komunity zdaleka nevyčerpává důvody, proč se saleziáni k fakultě hlásí.

Víme, že děje ve společnosti a církvi se opakovaně mění v jakýchsi vlnách, které mají své vrcholy a propady. Dnes čelíme propadu řeholních a kněžských povolání a zároveň eminentní potřebu křesťanské sociální a výchovatelské práce. Fakulta se na to snaží tvořivě reagovat. Pokud v budoucnu dojde v důsledku onoho „vlnění“ k renesanci odpovědnosti a rodinných hodnot, může to být zase provázáno poklesem sociálních problémů společnosti a třeba i k nárůstu řeholních a kněžských povolání. Fakulta na to bude připravena a opět tvořivě zareaguje na znamení doby. Ale ať už jsme „na vrcholcích“ či „v údolích“, v obou případech si fakulta a saleziáni stále mají co říct a budou plodně spolupracovat.

Tomáš Machula, děkan Teologické fakulty JU

Pokračování ze 7. strany

že jsem to neviděl, je to zakázané – a vzali polovinu!). Po mši už jsem je neviděl...

V samotném Bologu bylo druhý den kolem 250 lidí! Jenže třetí den už jich byla asi jen stovka. V rámci předvolební kampaně totiž přijel jakýsi ministr nebo šéf strany a dával každému, kdo přišel, trochu cukru a obilí. I katechisté se dali nalákat...

Takhle to tu funguje. Mám ty lidi rád - jsou jako děti, a děti jsem měl vždycky moc rád. Jenže někdy by to chtělo pohnout se kupředu alespoň o trošku a na to už nemají (ledaže je někdo postrčí).

Možná proto jsem sem přijel, abych se naučil brát věci tak, jak jsou, a nesnažil se je postrkávat.... Vždyť stačí jen tak málo k tomu, aby byl člověk šťastný a nosil v srdci pokoj. Takhle jsem tu prožil postní dobu. Samozřejmě jsem se také modlil a dokonce ještě víc než obvykle. Když jsem se vracel kolem 19

až 20 hod. z brusu, tak jsem myslel jen na sprchu (tolik prachu jsem na sobě naposledy měl v dětství, když jsme hráli kopanou) a postel. Mezitím jsem se modlil a svěřoval jsem Pánu to, co jsem udělal nebo naopak to, co jsem nebyl schopen udělat a prosil o síly pro následující den... No a nějak jsem to zvládl – Bohu díky!

A vám také, za každou přímluvu, za každou obět' na můj úmysl. Víte, bylo úžasné vidět v tom všem, jak se moc Boží projevuje v slabosti člověka (dokonce jsem měl tato slova na primičním obrázku) – neměl jsem čas připravit si kázání na nějaké setkání, a slova sama plynula a někdy ani slova nebyla potřeba a rozuměli jsme si i s dětmi. Náš Pán je veliký! Všechny vroucně objímám a slibuji každý den vzpomínku a požehnání. Držte se nebe a nashledanou – pokud Pán dá, budu v červenci na Šumavě. Už se těším – moc a moc.

Váš o. Jarek+

Římskokatolická farnost Milevsko
Farní charita Milevsko

MUSICA PODBERDENSIS CODEX TEMPORIS A HOSTÉ

Bazilika Navštívení Panny Marie

**sobota 28. května 2011
v 18 hodin**

vstupné: 100 Kč

Koncert se koná pod záštitou
Mgr. Pavla Eyberta,
senátora Parlamentu ČR.

Koncert je pořádán na podporu
Farní charity Milevsko

Katedra filosofie a religionistiky
a Katedra systematické teologie
TF JU v Českých Budějovicích
vás zvou na

vědecké sympozium

**„Vztah religionistiky
a teologie - stále živé téma?“**

které proběhne

v úterý 31.5. 2011 od 9.30

v učebně č. 3 na TF JU
(Kněžská 8, České Budějovice)

Své příspěvky přednesou

doc. Tomáš Bubík, Ph.D.

(Filosofická fakulta Univerzity Pardubice),

doc. Pavel Hošek, Th.D.

(Evangelická teologická fakulta UK),

ThLic. Mgr. Denisa Červenková, Th.D.

(Katolická teologická fakulta UK)

a další.

**UBYTOVÁNÍ
V CENTRU PRAHY**
Katolický domov studujících
nabízí levné ubytování

v centru Prahy.

Pro více informací:

<http://kds.op.cz/ubytovani>

-turistické

Email: hostel@kds.op.cz

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Setkání Charity s biskupem

Jako každý rok i o letošním velikonočním oktávu proběhlo v klášteře na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích již tradiční setkání Charity s biskupem.

Letošním tématem setkání byla duchovní péče ve věznicích, takže se ho jako milý host zúčastnil i mons. Josef Kajnek, královehradecký pomocný biskup, který má v rámci České biskupské konference duchovní službu ve věznicích na starosti. V klášterním kostele Obětování Panny Marie ho na začátku bohoslužby přivítal mons. Pavel Posád. Biskup Kajnek ve svém kázání na příběh emauzských učedníků zdůraznil, že se křesťané nemusí ve světě a životě bát, protože je provází vzkříšený Kristus.

Svou přednášku mons. Kajnek zaměřil zejména na vývoj duchovní služby ve věznicích po r. 1989, její strukturu a na význam, který taková služba církve má. Připomněl dobrou spolupráci s Vězeňskou službou ČR a představil také dohodu mezi Ministerstvem spravedlnosti ČR, Ekumenickou radou církví a Českou biskupskou konferencí, kterou je duchovní služba ve věznicích upravena. Zdůraznil, že hlavním cílem služby profesionálních vězeňských kaplanů i dobrovolných spolupracovníků z řad duchovních a laiků u odsouzených je přejetí viny a následně i odpuštění. Na přednášku biskupa Kajneka navázala bohatá diskuse, která se vedle některých specifických témat týkala i problematiky Charity, která v řadě projektů pracuje s lidmi propuštěnými z výkonu trestu nebo organizuje tzv. vězeňskou korespondenci, které byl věnován odpolední blok setkání.

V naší diecézi má organizaci Vězeňské korespondence na starosti Dobrovolnické centrum Diecézní charity. Dobrovolníci Charity si pravidelně dopisují s některým z vězňů, který o dopisování projeví zájem – např. prostřednictvím vězeňského kaplana. Smyslem vězeň-

Zleva: ředitelka DCH Michaela Čermáková, mons. Pavel Posád, Mons. Josef Kajnek

ské korespondence je doprovázení vězně náročným obdobím života ve věznici. Cílem je motivace vězněného člověka k aktivní práci na sobě samém. Dopisovatelé píší především těm, které rodina, partner nebo kamarádi opustili a oni nemají nikoho, kdo by s nimi udržoval jakýkoliv kontakt. Dopisovatelé vystupují anonymně. Dobrovolníkem v programu vězeňské korespondence se může stát dospělý člověk, který je psychicky vyzrálý, schopný př-

sehnout projev, empatický, schopný nadhledu a realistického, rozvážného myšlení.

*Michal Opatrný
pastorační asistent DCH ČB*

Kontakt pro zájemce o Vězeňskou korespondenci:

Dobrovolnické centrum Diecézní charity ČB
Kanovnická 11, 370 01 České Budějovice
Tel: 386 322 611, e-mail: dobrovolnici@charita-cb.cz, skype: dobrovolnici-cb, www.dchcb.cz

Benefiční koncert

28. dubna 2011 se uskutečnil v kostele sv. Vojtěcha v Českých Budějovicích Čtyřech Dvorech benefiční koncert Evy Henychové jako společná akce Diecézní a Městské charity České Budějovice na podporu Nízkoprahových center a Adopce na dálku.

V krásné atmosféře kostela se asi sedmdesát hostů potěšilo poslechem písní z posledního alba Evy Henychové – SÍNAJ.

Zpěvačka byla odměněna dlouhým potleskem a po dvou přídavcích se společně s hosty sešla u malého občerstvení v Salesiánském středisku mládeže.

*Daniela Čechová,
Diecézní charita České Budějovice*

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Dobrovolníci pomáhají pacientům v nemocnici

Najdete si čas na návštěvu nemocných, které zatím neznáte? Pak máte příležitost stát s dobrovolníkem. Diecézní charita České Budějovice totiž zahájila v květnu nový projekt nazvaný Dobrovolníci v nemocnici.

„Jeho cílem je zlepšení kvality života a podpora pacientů, kteří jsou hospitalizováni na 1. oddělení následné péče v českobudějovické nemocnici,“ říká Věra Michalicová, vedoucí Dobrovolnického centra při Diecézní charitě České Budějovice.

„Pacienti jsou se svou bolestí a strachem odtrženi od domova a blízkých lidí, cítí se osamoceni. Nemocnice náš projekt vítá a považuje jej za vhodnou formu zpestření volného času pacientů. Lidé, kteří se chtějí stát dobrovolníky a navštěvovat nemocné, se mohou hlásit u nás na Diecézní charitě,“ pokračuje Věra Michalicová.

Dobrovolníci běžně navštěvují pacienty v Praze, Brně a dalších městech České republiky. Ze zkušeností vyplývá, že se jedná o smysluplnou a užitečnou činnost. Návštěvy pacientů přispívají ke zmírňování osamělosti, zlepšení jejich psychosociálního stavu a uspěšení rekonvalescence. Nemocní se cítí lépe, alespoň na chvíli nemyslí na bolest. Dobrovolníci nabízejí pacientům popovídání, naslouchání, předčítání, hraní společenských her, doprovod na procházku.

„Dobrovolníci budou připravováni a vedeni naším charitním Dobrovolnickým centrem, které má zkušenosti s dobrovolnictvím jak v charitních projektech (dobrovolníci u klientů pečovatelské služby apod.), tak v necharitních

Dobrovolníci se setkávají s pacienty. Foto: David Veis

organizacích (např. domov pro seniory, centrum pro lidi s mentálním postižením),“ uklidňuje a láká zatím nerozhodné zájemce Věra Michalicová.

„Přijďte si s námi proto popovídat o dobrovolnictví, o tom, jaké to je někomu pomáhat. Nabídneme vám možnosti, jak můžete jako dobrovolník využít svůj volný čas i schopnosti, pomůžeme vám rozhodnout se, jaká dobrovolnic-

ká činnost by pro vás mohla být ta pravá.“

Nezávaznou schůzku si mohou lidé domluvit buď telefonicky na čísle 731 441 760, e-mailem na adrese dobrovolnici@charita-cb.cz nebo osobně na adrese Kanovnická 11 v Českých Budějovicích.

Více na: www.dobrovolnicicb.cz, www.dchcb.cz

(rag)

Velikonoční koncert

Odpoledne pondělí velikonočního se neslo v milevském klášteře v slavnostní náladě. Přispěl k tomu koncert, který se konal v Latinské škole. Účinkovala milevská rodačka, klavíristka Alena Tesařová-Grillová, a flétnista Jan Machat. Tento charismatický umělec působil např. v souboru Chorea Bohemica a později v souboru Linha Singers. Od r. 1987 je flétnistou a sólovým pikolistou České filharmonie. Vyučoval na Pražské konzervatoři a byl ředitelem hudebního festivalu Mladé pódium v Karlových Varech. V současnosti soustřeďuje svou pedagogickou činnost na New York University a jeho koncertní nahrávací činnost se úspěšně rozvíjí s Alenou Tesařovou-Grillovou. Tato klavíristka vystudovala Pražskou konzervatoř, působila jako členka i sólistka doprovodné skupiny H. Vondráčkové a M. Davida. V roce 1991 zahájila studium jazzového klavíru na Konzervatoři J. Ježka. Spolupracovala na mnoha muzikálech, vystupova-

la v duetu s houslistou Jaroslavem Svěceným. Její porozumění hlasovým potřebám zpěváků ji přivedlo k individuálním korepeticím s L. Bílou, J. Lauferem, H. Křížkovou ale i s operními pěvci, např. s H. Peckovou. Jako korepetitorka působí v Hudebním divadle Karlín. S Janem Machatem začala spolupracovat v r. 2004. Kromě koncertní činnosti nahráli s kontrabasistou O. Štajnochrem dvě suity pro flétnu, piano a kontrabas Clauda Bollinga. Jako překvapení pro milevské posluchače připravila paní Alena ukázky, kde zahrály její dvě dcery (píšťala a housle) spolu s otcem, který je doprovázel na klavír.

Všem účinkujícím patří naše velké poděkování. Nádherná hudba, důstojné prostředí a velikonoční radost se spojily v pocit krásně prožitého svátečního dne. Poděkování patří také děkanovi Jakubovi Berkovi, který toto vystoupení, jako i mnohé další kulturní akce, organizuje.

Alena Růžičková, FCH Milevsko

Vysvěcení prostor Farní charity Jindřichův Hradec

V pondělí 2. května 2011 byly slavnostně vysvěceny prostory Farní charity Jindřichův Hradec vikářem Václavem Habartem.

Projekt poradny Farní charity zde vede paní Klára Hesounová-Měkutová; hlavní náplní práce je poradenství pro lidi v nouzi, výdej potravin a další služby.

Společně s Michaelou Kučerovou zde též zabezpečují práci s veřejností, Tříkrálovou sbírku, Humanitární pomoc a Adopci na dálku.

Nově zde bylo otevřeno jedno ze tří detašovaných pracovišť Intervenčního centra Diecézní charity České Budějovice.

O místních projektech charity hovořila ředitelka Mgr. Michaela Čermáková a spolupráci i pomoc přislíbil místostarosta Jindřichova Hradce pan ing. Bohumil Komínek.

Daniela Čechová, Diecézní charita

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Týden pro rodinu v naší diecézi

Členská centra Asociace center pro rodinu u příležitosti Mezinárodního dne rodiny, který připadl letos na 15. květen, pořádala již čtvrtým rokem Týden pro rodinu. Mottem letošního ročníku je „Rodina znamená věrnost“. Řada akcí, které proběhly od 9. do 15. května na mnoha místech naší republiky, měly za cíl posílit vědomí hodnoty rodiny v dnešní době. Ale hlavně byly příležitostí užít si společných chvil s rodinou. I Diecézní centrum pro rodinu v Českých Budějovicích se už tradičně přidalo pořádalo jarní víkend pro celou rodinu v klášteře na Nových Hradech, který proběhl 13.-15. 5. Hostem byl Jiří Černý z Prahy, který v pátek večer zpřijemnil svými písničkami s kytarou a milým slovem a druhý den obohatil rodiče přednáškou na téma „...a žili spolu šťastně“. Dětem uběhlo přednáškové dopoledne v laskavé péči sester Rodiny Panny Marie, od nichž se jim málem k tátovi a mámě těžko vrací. A sobotní odpoledne pak užívaly rodiny při společném programu pro rodiče i děti...

Kdo bude chtít o této akci vědět více, jistě se dočte o zážitcích účastníků v příštím čísle Setkání.

Další akcí Týdne pro rodinu, která měla oficiálnější ráz, byl Kulatý stůl organizovaný Magistrátem města České Budějovice a následně Vernisáž výstavy poskytovatelů prorodinných služeb. I DCR a křesťanské rodinné centrum petrklíč nebo Rodinné centrum Emanuel má svoji výstavní plochu na schodišti v pasáži galerie Dvořák. Pro nás je velmi významné, že se podařilo

Zprava Vít Janků z CRSP Brno, Lydie Keprová z MPSV a Alena Poláčková DCR

na setkání u Kulatého stolu pozvat ředitele Národního centra pro rodinu Marii Oujezdskou, která hovořila o zkušenostech s podporou rodin v obci, a dále i ředitele našeho sesterského centra v Brně Víta

Janků, který je zakladatelem Family pointu v Jihomoravském kraji. Snad se tedy příklady dobré praxe stanou inspirací pro Jihočeský kraj a bude možné najít cestu pro jejich rozvinutí v našich podmínkách.

V každém případě je pro všechny rodiny dobrou zprávou, že se na Magistrátu o rodině jedná, a to dokonce i o rodině fungující, která je v současné době ohrožena mnoha špatnými vlivy, a je třeba ji proto podporovat. -dcr-

Výstava v galerii Dvořák

DCR zve na
ODPOLEDNE PRO ZÁJEMCE O PRÁCI SE SENIORY
s názvem

„Být seniorům nablízku“

24. 5. 2011 ve 13 hod.

České Budějovice, Lannova 2, přednáškový sál Orla (2. p.)

PROGRAM:

Mgr. Veronika Čepelková, vedoucí Centra pro seniory v Hradci Králové:

Být seniorům nablízku

(informace o vývoji práce se seniory v královéhradecké diecézi s prezentací)

Mgr. Jiřina Balková: **Tance vsedě**

Nové pohybové činnosti pro seniory, nabídka tematické literatury

Mgr. Věra Suchomelová: **Trénink paměti**

Diskuse

Chcete-li se něco dozvědět o seniorech a seznámit se s různými metodami vhodnými pro práci s nimi, přihlaste se buď na stránkách www.dcr.bcb.cz nebo telefonicky 731 402 981.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

DSM v Prachaticích

Letošní Diecézní setkání mládeže proběhlo 15. a 16. dubna v Prachaticích k oslavě dvoustého výročí narození Jana Nepomuka Neumanna.

Páteční program byl pestrý. Zahájili jsme ho mší svatou od 17:00 v děkanském kostele Jakuba Většího. Navštívili nás také zástupci kraje a starosta města Prachatic, Ing. Martin Malý. Od 18:30 na nás v Národním domě čekala PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD. s přednáškou *Svatost v 21. století*. Z její mile vtipné a poutavé přednášky jsme se dozvěděli, že svatým opravdu může být každý. V rozhovoru pro rádio Proglas Katka řekla, že ve svém životě potkala spoustu svatých lidí, že to někdy nejde poznat na první pohled, ale ti lidé prostě „voní svatostí“. Nutno dodat, že Katka také voněla.

Následoval koncert Richarda Čanakyho a F.B.I. Richard působil naprosto přirozeně a prokládal písně chvály svědectvím z osobního života. Mohli jsme se například dozvědět, jak se klaněl různým kultům, když ještě dělal bojová umění. Jeden kamarád mu ovšem řekl: „*Rišo, tohle ale nejde!*“ „*Tak jsem se jednoho dne našel a ten svatostánek jsem zničil a cítil jsem se o dost lehčí.*“ Řekl Richard ve své rodné slovenštině.

Na ochozu probíhaly zpovědi. Ocitli se zde i chlapi z televize NOE a tak než se člověk nadál, byl konec a my se přesunuli na gymnázium, kde probíhal alternativní program. Bohoslovci z naší diecéze měli na starosti adoraci, kam přišlo dost mladých lidí. Večer i noc se nesla v duchu poklidného spánku i tichých rozhovorů.

Druhý den ráno nás přivítal moderátor Václav Jiráček, salesián, opět v Národním domě. Kapela Memento ze Sušice doprovázela program křesťanskými písněmi a odpoledne si naskok jela vyhrát okresní kolo folkové soutěže ka-

pel, Porta. Václav také pro účastníky připravil živou hru, čili všechny vikariáty byly v pohybu a zasoutěžily si. Paní Šlapáková s mladými lidmi z Husince přichystala poutavou pantomimu, která dokázala svou dynamikou a hlavně obsahem, jak se Kristus stará, skropit oko nejednoho diváka. Otec biskup Pavel Posád při obědě řekl: „*Byl jsem opravdu dojatý. Skoro jsem brečel. Bylo to moc hezké.*“

To ráno s námi byli již oba biskupové, Jiří Paďour a Pavel Posád. Biskup Pavel si pro nás přichystal katechezi na téma poselství papeže Benedikta XVI. mládeži. Biskup Jiří nás nejprve mile pozdravil a posléze také poukázal na význam místního rodáka Jana Nepomuka Neumanna a vtipně pozval mladé na Národní pout' tohoto svatého, 17. 6. 2011.

Následovaly skupinky a workshopy, kde jsme se mohli podívat do Afriky na misie, nebo prozkoumat náročná místa v Bibli. Mohli jsme jít na procházku po Prachaticích, dovědět se, jak se vede společenství, případně proč vůbec ještě uzavírat manželství. Poté následoval chutný guláš s chlebem z místního hospicu, pauza na odpočinek těla i ducha a odpolední workshopy. Předě mši jsme měli možnost slyšet od Petra Varause, studenta architektury, jaké to je vydat se s partou biskupů a kněží do Filadelfie po stopách Jana Nepomuka Neumanna. František Žák se s námi podělil o zkušenosti z Kolína nad Rýnem.

Programem před mší na varhany doprovázela Lenka Urbanová a na klarinet Kristýna Lišková. O Madridu a připravovaném Světovém dni mládeže nám více řekl otec Vít Zatloukal. Při mši otec biskup Jiří pozval dopředu mladé bohoslovce, abychom je také poznali a jeden z nich přijal akolytát. Po mši a poděkování

ní biskupům a místnímu vikáři, Josefu Sláčíkovi, upřímnými slovy z úst jedné účastnice: „*My Vám taky, otče Josefe, děkujem, že jsme tu díky Vám mohli být!*“ jsme se pomalu chystali ke svým domovům s milým dárkem v kapse. Kompas s karabinkou, abychom se na cestě do Madridu, ale i životem neztratili, mnoha mladým udělal radost.

Vendula Krůlová

Rockový koncert křesťanských skupin

Dne 17. 4. 2011 se skupinka dvanácti mladých lidí z naší diecéze zúčastnila rockového koncertu křesťanských skupin s názvem „Palm Rock Night“, který organizovala centra pro mládež pasovské diecéze.

Celé setkání bylo zahájeno v 18 hodin společnou modlitbou v místním farním kostele. Poté se účastníci přesunuli do haly, kde následně proběhl zmiňovaný koncert. Během celého večera se na pódiu vystříдалo celkem pět křesťanských skupin.

Po celou dobu koncertu vládla příjemná a uvolněná atmosféra, ve které měli čeští i němečtí účastníci možnost „komunikovat“ společným zpěvem a tancem.

Účast české mládeže byla realizována díky projektu s názvem „Stavět mosty“, jenž je finančně podpořen Evropskou unií - Evropským fondem pro regionální rozvoj.

David Urban

Poslední animátoři

Na závěrečné víkendové setkání animátorů jel každý s různorodým očekáváním. Jak víkend proběhne, čím nás překvapí, když je poslední, a hlavně, zda budeme moci fandit u televize českým hokejistům. Začal jako každý jiný ktišský víkend večeri z rukou Markétky a Barči v podobě sýrové omáčky. Dalo nám to sice trochu přemlouvání, ale po úvodní Honzově přednášce týkající se Janových listů a Zjevení, většina z nás usedla nadšeně do sálu před plasmu a napjatě očekávala, jak dopadne zápas Česko x Slovensko. S velikou radostí, protože naši hokejisté předvedli, že umí, jsme se nechali odvézt na nedalekou zříceninu kláštera Kuklov, kde následoval další program. Byla jím psycho-aktivita, vzájemné hodnocení ostatních animátorů. Nejprve jsme si vyslechli známku jako ve škole, kterou by nám ostatní dali

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

za naše celkové působení ve skupině a poté jsme si z očí do očí řekli, co si o sobě myslíme, čeho si na druhém vážíme a v čem by se mohl změnit. Zpátky se naše skupina vracela se smíšenými pocity. Přišlo mi, že po celý víkend měl každý pak „přemýšleč“ náladu, v každém páteční večer něco zanechal. Sobotní dopoledne a „poobědno“ se neslo v přednáškovém duchu manželů Poláčkových. Na pilíře partnerských vztahů jsme přišli hned po snídani, před obědem se dostala na řadu dnešní rodina i v porovnání s rodinou zahraniční. Po skvělém relaxu na sluníčku jsme mohli podebatovat o předmanželském sexu, jaké možnosti mají manželé, kteří se marně pokoušejí o dítě, a jak velice důležité je ve vztahu o všem komunikovat. Abychom nezapomněli na naši fyzickou stránku, čekala nás na zahradě hra. Nikdo si nedovede představit, jak složitý je užít čápy, když každý čáp potřebuje na přežití dvě žáby a každá žába dva komáry. A že se komár vyskytuje jen pod kopcem, my jsme schopni přinést žábě komára jen jednoho a musíme pro něj jen v létě, protože v zimě jsou na seznamu řasy. A vydržet živit kuny, čápy, štiky a kdovíjaká zvířátka celé tři roky je opravdová fuška i pro takové ostřílené animátory, jako jsme my. Následně jsme se setkali v kapli, kde jsme poděkovali za celé dva roky, za to, co nám Bůh dává, čím nás obdařil do animátorského života. Protože to přeci jen byl poslední večer, sedli jsme si všichni kolem ohně, povídali, opékali burty a naposledy na animátorském kurzu probrali všechno, co bylo potřeba, domluvili se na dalších společných akcích, kde budeme mít možnost se potkat. Bylo opravdu o čem povídat, a tak na ten velký den, kdy jsme za přítomnosti Otce biskupa Pavla dostali dlouho očekávané ANIMÁTORSKÉ OSVĚDČENÍ, se pár z nás moc nevyspalo. Po slavnostním zakončení mši svatou novopečeným animátorům nezbylo nic jiného, než všechno řádně zhodnotit. Zamyslet se nad tím, co nám tyto dva roky daly, čím nás obohatily, za co jsme byli vděční, co se nám líbilo, nelíbilo, zda nám chutnalo, byli jsme dostatečně obohaceni novými informacemi, a co nám na kurzu chybělo. Jsem vděčná za nová přátelství, která jsem kurzem získala, za neuvěřitelné zážitky, kopici legrace, duchovní i osobnostní růst. 10 víkendů není úplně moc, přesto jsme se společně stihli sblížit, a tak všichni věříme, že ten víkend nebyl poslední a brzy se zas uvidíme. Děkuji všem, se kterými jsem se celé ty dva roky potkávala a všem, kteří nám ty dva roky připravili. Bohu díky.

-dcm-

O víkendu 6. a 7. května proběhlo v Kraselově u Svaté Anny setkání mládeže ze Strakonicka zvané Povik, které už druhým rokem pořádá Petr Misař, kněz z Katovic. Letošní účast byla slabší, ale i tak jsme mohli páteční večer prožít v úzkém a pěkném společenství nad česko-rumunskou konverzací, jelikož dvě třetiny účastníků byli Rumuni z českých vesnic, z oblasti zvané Banát.

V sobotu dopoledne bylo na programu dramatické tvoření s Vendulou Krůlovou z Diecézního centra mládeže. Zahřáli jsme se na místním kopci pohybovými aktivitami. Mohli jsme si také zkusit, jak se vede živý orchestr, nebo živý stroj. Posléze jsme se vydali na místní kopec „Mladoták“ a následoval chutný guláš, který pro nás připravili místní farnice.

Ve tři hodiny odpoledne přijel sloužit mši biskup Pavel Posád. Přijeli i farníci z okolí. Otec biskup poukázal na důležitost Písma v životě a po mši také vysvětil místnosti domu U Svatého Jáchyma. Farníci připravili milé pohoštění, a tak čas pěkně utíkal, že ani nevíme, jak jsme se ocitli ve svých domovech. Byl to mile strávený čas.

-dcm-

Seznam akcí DCM

20.-22. 5. 2011

Na Diecézním centru života mládeže proběhne poslední víkend kurzu Škola modlitby.

27.-29. 5. 2011

V Pelhřimově se můžete těšit na další víkend kurzu Christ-Life.

3.-5. 6. 2011

Proběhne další víkend kurzu Christ-Life v Táboře.

17.-18. 6. 2011

Proběhne pouť k příležitosti dvoustého výročí Jana Nepomuka Neumanna. Ti z vás, kteří byste chtěli pomoci s organizací při této pouti, se ozvěte na e-mail dcm@bcb.cz

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ
AKADEMIE V TÁBOŘE

zve na přednášku

UZDRAVENÍ MODLITBOU

Léčení vírou

(šamanství, čarodějství, vysoká magie) anebo běžný křesťanský přístup k utrpení?

Co říká Bible, církevní tradice a nauka? Jaké jsou výzvy a úskali?

Přednáší

jáhen Mr. Mgr. Tomas van Zavrel

ve středu 18. 5. v 18 hod.

v poutním domě Emauzy
Staroklokotská 2, Tábor-Klokoty

doporučené vstupné: 30 Kč

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Setkání ministrantů v Chrašticích

V sobotu 9. 4. od 10 hod. se na faře v Chrašticích sešli ministranti několika farností s jáhnem Jendou Mikešem, místní katechetkou a dvěma pomocnicemi k 1. setkání.

Po vzájemném seznámení formou her a písniček vyrazili ve dvou skupinách na asi hodinovou trasu lesem. Ta byla vyznačena barevnými fáborgy. U jedné z barev museli hledat jednotlivá písmenka, z nichž na konec složili slovo, které jim řeklo, co znamená vlastně slovo ministrant.

Dále byly cestou připraveny různé úkoly a též obrázky, které si ministranti měli zapamatovat a zjistit, k čemu se vztahují. Obrázky byly k tématu Velikonoce - Poslední večeře.

Nakonec měly děti najít mapku, ve které bylo zašifrovaně vyznačeno místo, kde se nachází poklad. Ten se podařilo nalézt oběma skupinám v potměšném sklepe fary. I přesto, že jedna skupinka ve snaze zkrátit si cestu přes pole, minula plánek pokladu. Musela tedy dostat malou nápovědu. Ve sklepe pak našli truhlu a v ní úryvek z Mt 6,19-20. V Bibli si tento úryvek vyhledali. Stálo tam: „Neshromažďujte si poklady na zemi, kde je kazí mol a rez a kam se zloději prokopávají a kradou. Shromažďujte si však poklady v nebi.“ Po vysvětlení, jaké

poklady si tedy máme v nebi shromažďovat, hledali další část pokladu. Tentokrát sladkého, který si na závěr všichni rozdělili.

Pak čekal na účastníky oběd. Po něm se vydali do kostela, aby si zde nacvičili s p. jáhnem správné zacházení s kadidelnicí, drže-

ní loďky a řazení v průvodu. Následovaly hry a soutěže na dvoře fary. Po zakončení (v 16 hod.) a zhodnocení celého dne všichni účastníci včetně 5,5letého Ondry odjžděli spokojeni domů. S příslibem, že příště určitě přijedou zas.

ThBc. Ludmila Lacinová

Velikonoční dílna 2011

Už šestým rokem pořádala římskokatolická farnost Děkanství u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích Velikonoční dílnu tradičně na Zelený čtvrtek - 21. dubna 2011 v klášterním sále na Piaristickém náměstí. Dílna byla určená především dětem, které si tak mohly ozdobit kraslice, perníčky, vyrobit papírová přání, uplést pomlázku a mnoho dalšího.

Obrovský dík patří panu Pavlu Boudalovi, který každoročně obstarává proutí pro pletení pomlázek, paní Janě Havlíčkové za pomoc se zdobením kraslic a perníčků a panu Miloslavovi Tišlerovi za velkou trpělivost při pletení pomlázek.

-ih-

„Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys jeho, a on by ti dal vodu živou.““
(Jan 4, 10)

Zveme děti a rodiče na

Vikariátní pouť dětí z Hrdějovic do Hosína

v sobotu 28. května 2011

PROGRAM:

9.00 Příjezdy a registrace u Těšínské kaple v Hrdějovicích

9.30 Zahájení pouti

- Putování do Hosína

- Společná bohoslužba v kostele sv. Petra a Pavla

- Občerstvení z vlastních zásob

- Divadelní představení - Teatr Víti Marčíka

15.00 Předpokládaný závěr pouti

Příspěvek na pout': 50 Kč.

Bližší informace získáte na Děkanství u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích,
tel.: 721 933 754 (Iveta Holá),
e-mail: iveta.hola@seznam.cz

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Křížová cesta pro děti na Dunajovické hoře u Lišova

O Velkém pátku - 22. dubna 2011 - putovala skupina 21 dětí v doprovodu P. Bohuslava Richtera, rodičů a prarodičů na Dunajovickou horu u Lišova na prohlídku Křížové cesty spojenou s modlitbou. Protože byla Křížová cesta určená především dětem, nechyběla spousta her, sportovního vyžití a došlo také na slibované odhalení „Tajemství Dunajovické hory“, při kterém se poutníci dozvěděli pověst o vzniku této Křížové cesty.

Tajemství Dunajovické hory

Bylo to v časech, kdy císař Napoleon táhl Evropou: To jednoho zimního večera zastavilo divné spřežení ve vsi pod Dunajovickou horou. Na návsí do statku vběhl vojenský kočí a žádal sedláka pro sebe a důstojníka o přístřeší. Sedlák mu šel pomoci s nákladem - tu spatřil na saních truhlici okovanou železem. Celou noc sedlák špekuloval, jak se zmocnit té pokladny a okrást ty dva francouzské vojáky.

Ráno jim ukázal nejkratší cestu z kraje, přisedl si na sáně a jeli k Dunajovické hoře. Když vyrazili, byla ještě tma a navíc zuřila sněhová bouře. Dojeli za ves a za chvíli se ocitli u hluboké tůně. Tu sedlák sáhl do holínky a vytáhl nůž obratně. Kočí ani nehlesl a dolů ze saní se svezl. Stejně rychle zabil i důstojníka - tak

přišli o život oba, jak daleko od domova! Sedlák prolámal slabý led a vhodil oba nešťastníky do tůně. Vypřáhl koně, prasknul bičem a vraník zmizel v krajině. Když sedlák dorazil do statku, začal páčit tu domnělou pokladnu. Konečně víko povelí a sedlák myslí, že zešílí. Místo peněz jenom samá lejstra všude leží.

Od té doby neměl sedlák v duši klid, marně si lámal hlavu, jak se z hříchu vykoupit.

Když ležel na smrtelné posteli, prosil, aby k němu kněze přivedli. Tu všechno přiznal, co kdysi zlého udělal. Tak byla duše sedlákova zachráněna a na jeho přání Křížová cesta na Dunajovické hoře vystavěna. -ih-

Kostel a rajská zahrada v obležení dětí

Ve čtvrtek - 28. dubna 2011 - zavítala početná skupina dětí ze Základní školy Baarova z Českých Budějovic se svými učitelkami na prohlídku klášterního kostela Obětování Panny Marie a rajské zahrady na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích. -ih-

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Velikonoční dílna a setkání dětí

Na Zelený čtvrtek se sešlo v Klokotech-Emauzích přibližně šedesát dětí a asi patnáct dospělých. Vyráběli jsme velikonoční výzdobu na stůl, vystřihovánky do oken, magnetky s velikonoční tematikou, učili jsme se plést věnečky z papírových ruliček. K Velikonocům patří samozřejmě také kraslice. A tak je i na naší dílně, různou technikou, zdobily nejen děti, ale i dospělí. Venku před budovou pletly děti s pomocí svých starších kamarádů pomlázky.

Už během dopoledne jsme „prodali“ část výrobků a další „prodej“ se uskutečnil o Velikonoční neděli po mši svaté. Celkem se vybralo 3326 Kč a ty budou odevzdány na misie do Pákistánu o. Güntherovi, OMI. Děk patří všem, kdo se podíleli na přípravě a průběhu Velikonoční dílny, a také těm, kdo koupí těchto drobností přispěli na misie v Pákistánu. M.S.

V polovině dubna se uskutečnilo v Klokotech-Emauzích setkání dětí (v tomto školním roce poslední). Dětem se věnoval po celou dobu již velmi dobře „sehraný“ tým dospělých ve složení: Janka Pecherová, Marcela Samcová, Miluška Havlíková, Miroslav Martínek a Vladka Martínková. V sobotu pana Martíňka vystřídal dcera Markétka. Tato setkání dětí se konají už několik let. Vždy je s námi prožívá i otec Jiří Můčka, OMI. Slaví s námi mši sv., je k dispozici dětem, když chtějí přistoupit ke svátosti smíření. Popovídá si s dětmi i s námi dospělými. Prostě patří do našeho společenství. Jak vlastně poděkovat všem těmto lidem, kteří se ve svém volnu věnují dětem a nečekají žádnou odměnu? Myslím, že největším poděkováním a motivací je pro nás to, že se děti na setkání těší, že slyšíme, že to bylo „bezva“ apod. Na závěr ještě slova jedné maminky: „Nelča přišla opět nadšená a těší se na další akci“.

M. S.

MODLITBA SV. OTCE BENEDIKTA XVI. ZA POVOLÁNÍ KE KNĚŽSTVÍ A K ZASVĚCENÉMU ŽIVOTU

Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání, která by udržovala živou víru a střežila převážnou památku tvého Syna prostřednictvím kázání slova a udílením svátostí, jimiž, Otče, ustavičně obnovuješ své věřící.

Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci Eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykoupení světa.

Povolej služebníky tvého milosrdenství, kteří by prostřednictvím svátosti smíření rozdávali lidem radost ze tvého odpuštění.

Dej, Otče, ať církve s radostí přijímá četné inspirace Ducha tvého Syna a ať v učenlivosti vůči jeho ponaučením pečuje o povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu.

Pomáhej biskupům, kněžím, jáhnům, zasvěceným osobám i všem pokřtěným křesťanům, aby věrně naplňovali své poslání ve službě evangeliu.

O to prosíme skrze Krista našeho Pána. Amen.

Maria, Královno apoštolů, oroduj za nás!

Odhalení pomníku P. Martinu F. Víchovi, CFSSS

DOBRŠ, SOBOTA 11. 6. 2011

11 hod. - mše sv. u kostela sv. Jana a Pavla
12.15 hod. - odhalení pomníku na hřbitově,
jeho vysvěcení a proslovy
13 hod. - setkání farníků a přátel

11.-30. 6. - vzpomínková výstava fotografií

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Ohlédnutí za návštěvou Říma (1.-6. 3. 2011)

Farnosti Mladá Vožice, Pacov a Pelhřimov spolu s několika farnicemi z Tábořska a Brněnska vypravily již podruhé na ozdravný a poznávací poutní zájezd do Věčného města, k hrobům sv. apoštolů Petra a Pavla, abychom prosili o přimluvu za vyslyšení našich proseb a požehnání pro naše farnosti, církve i celý svět.

Když jsme začátkem roku začali pobyt organizovat, bylo přihlášeno málo lidí. Naše obavy se brzy rozplynuly. Lidí začínalo přibývat a nakonec se zaplnil celý autobus. Cesta byla dlouhá a ne moc pohodlná, ale díky modlitbám a bohatému duchovnímu programu otce Jaroslava a katechetky Jany náročnou cestu všichni dobře zvládli.

Otec Pavel, který na Velehradě bydlí, nás skvěle provádl duchovními i antickými památkami. S P. Jiřím pro nás připravovali každé ráno mši sv. a večer pobožnost, po které jsme si mohli sdělovat zážitky a seznamovat se. Velkým povzbuzením, ale i důvodem k zamyšlení pro nás byla audience u Svatého otce Benedikta XVI., který nás pozdravil slovy: „*Srdečně vítám poutníky z Mladé Vožice, Pacova a Pelhřimova.*“ Při jeho slovech jsme se všichni postavili a radostně mávali dovezenými českými vlajkami se slovy „*At' žije Benedikt!*“ Atmosféra v hale byla neopakovatelná, všichni byli velice spontánní, zpívali, skandovali a mávali Svatému otci.

Další dny, přestože většinou pršelo, byly radostné a požehnané. Jako první jsme navštívili svatopetrskou baziliku a žasli nad výzdobou a všemi skvostnými díly nejvýznamnějších umělců světa. Opět nás uchvátila socha sedícího sv. Petra s nohou vyleštěnou od hlazení věřícími a nezapomenutelná Michelangelova Pieta, jediné dílo, které Michelangelo autorsky podepsal. Někteří z nás se účastnili alespoň části mše sv., která byla sloužena v postranní kapli. Před odchodem jsme ještě hledali značku na podlaze porovnávající délku svatovítského chrámu s rozměry baziliky. Sestoupili jsme také do krypty s náhrobky papežů a pomodlili se u hrobu Jana Pavla II. Díky přimluvě P. Jaroslava nás pustili i k hrobu kardinála Berana, abychom se moh-

li krátce pomodlit i u jeho hrobu, který leží nejblíže ostatkům sv. Petra.

Navštívili jsme také Lateránskou baziliku, nejstarší křesťanskou baziliku v Římě, která bývá také nazývána „*Matkou všech kostelů*“ a údajně jsou v ní pod oltářem uloženy lebky sv. Petra i Pavla. Opět jsme zde vykonali krátkou pobožnost a zamířili ke Svatým schodům, po kterých údajně stoupal Kristus v Pilátově domě. Schody byly plné klečících, modlících se lidí, ke kterým jsme se přidávali a po kolenou stoupali nahoru, ponoření do myšlenek a modliteb za všechny naše blízké, naše farnosti i celý svět.

K apoštolu národů jsme se šli pomodlit do baziliky sv. Pavla za hradbami, kde je uchována relikvie řetězu, kterým byl Pavel spoután, a papežský oltář nad jeho pravděpodobným hrobem. Tato bazilika je po svatopetrské druhá největší. Zaujal nás také mramorový, přes 5 m vysoký paškál, který zachycuje pašijové scény a vzkříšení.

Neopomenuli jsme navštívit chrám Panny Marie Sněžné, který podle pověsti nechal papež postavit na místě, kde v létě napadl po zjevení Madony sníh.

Navštívili jsme ještě více kostelů, z nichž se nejdříve z nás vryl do paměti chrám zasvěcený panně a mučednici sv. Anežce Římské. Její socha, umístěná na vrcholu nového chrámu postaveného na místě její popravy na dnešní Piazza Navona, ukazuje na sebe, což prý má znamenat: O stabilitu této stavby se postarám já.

Zastavili jsme se u fontány Čtyř řek od Berniniho, která symbolizuje mocná božstva řek Nilu, Gangy, Dunaje a Rio de la Plata, řek čtyř světadílů. Ve středu fontány ční umělá skála s jeskyní a egyptským obeliskem. Pak jsme přešli k mohutné rotundě s kruhovým otvorem v kopuli, k Pantheonu. Tento chrám byl původně zasvěcený všem pohanským bohům, ale za papeže Bonifáce IV. byl přeměněn v křesťanský chrám Panny Marie Mučedníků nebo také Panny Marie na rotundě (podle kruhového tvaru). Kopuli tohoto chrámu se inspiroval Michelangelo pro stavbu baziliky sv. Petra.

Nevynechali jsme Benátské náměstí s bělo-skvoucím Oltářem vlasti a památkem Viktora Emanuela. Po Michelangelově schodišti jsme vystoupali na Kapitolské náměstí a prohlédli si vlčici kojící Romula a Réma, a bronzovou sochu Marka Aurelia na koni. Z tohoto pahorku byl krásný rozhled na Forum Romanum.

Viděli jsme Koloseum, hodili přes rameno minci do fontány di Trevi, vybudované na památku dívky, která ukázala římskému vojsku pramen. Pak jsme přešli na Španělské náměstí s fontánou ve tvaru loďky a po Španělských schodech vystoupali až ke kostelu na vrcholu. Do Velehradu jsme se vraceli kolem Andělského hradu ulicí Smíření přes svatopetrské náměstí.

Poslední dopoledne jsme si nechali na návštěvu Vatikánských muzeí. Prohlédli jsme si egyptské sochy, mumie, římské a řecké umění včetně křesťanských sarkofágů a soch a především Sixtinskou kapli.

Poslední den jsme odjízďeli do městečka sv. Františka, do Assisi. První zastávkou byla mariánská bazilika, jejíž stavba byla zahájena asi 300 let po Františkově smrti nad kapličkou Porciunkulí, kterou František se svými přáteli opravil a nechal se do ní před svou smrtí přenést. Navštívili jsme také klášter, jehož součástí je dvoupatrová bazilika sv. Františka, stojící na místě předpokládaného Františkova narození. Do podzemní krypty byly převezeny světcovy ostatky a od r. 2000 je bazilika součástí světového dědictví.

Utrmácení jsme nasedli do autobusu, kde na nás čekal zábavný program spojený se sdělováním zážitků. Střídala ho modlitba růžence, zábavná duchovní četba a samozřejmě nechyběl zpěv.

Naše vztahy se upevnily, neboť jsme všichni byli naladěni na jednu notu, jak mladí, tak i ti starší. A i když se říká, že první dojem je nejsilnější, všichni jsme se shodli na tom, že letos jsme vše ještě více duchovně prožívali. Vždyť s námi stále byli a modlili se s námi naši duchovní otcové. Děkuji jim i všem, kteří tento zájezd s láskou připravili, i všem účastníkům, bez nichž bychom toto vše nemohli prožít. Pro každého z nás to byly výjimečné chvíle, na které budeme ještě dlouho vzpomínat..

O působení Ducha svatého mezi námi svědčilo setkání v Mladé Vožici, které se uskutečnilo dva týdny po našem návratu domů a na kterém jsme se téměř všichni sešli. Atmosféra byla stejně radostná a přátelská jako během celého zájezdu a většina z nás vyjádřila přání i nadále se setkávat. Promítáním z našich poutních zájezdů jsme si oživilo dojmy, předali své zážitky z pouťi do Lurd u příležitosti Světového dne nemocných a prohlédli si výstavu s odborným výkladem P. Jaroslava v kostele sv. Martina.

Děkuji všem, kteří tak dobře připravili naše setkání, i těm, kteří na něj přijeli v tak velkém počtu, přestože to měli poměrně daleko.

Za CMŠ a SVČ Pacov Marie Simandlová

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Cottier Georges - Vyznání papežského teologa

Autor byl patnáct let teologem papežského domu Jana Pavla II. Připomínkoval různé papežské dokumenty a měl tak bezprostřední vzhled do papežova myšlení a záměrů, úspěchů i strádání. Klíčovým tématem jeho rozhovoru je tedy osobnost a pontifikát Jana Pavla II.

Karmelitánské nakl., váz., 222 s., 299 Kč

Halas František - Dokořán

Autor meditativní a společenské poezie, jeden z nejvýraznějších představitelů české poezie 30. a 40. let dvacátého století. Sbírka Dokořán z roku 1936 bývá označována za nejpůsobivější básnickou reakci na nástup fašismu.

Hrdlička Josef (ed.) - V souhvězdí slávy

Průkopnický výbor Mons. Josefa Hrdličky je věnován anglickým metafyzickým básníkům. Přináší nejen jádro metafyzické poezie, ale uvádí ji v širším kontextu.

Karmelitánské nakl., váz., 103 s., 189 Kč

Laneová Leena, Chapmanová Gillian (ilustr.) - Bible hrou

Biblické příběhy a modlitby, ale také hádanky, hlavolamy a další zábavné činnosti, které s biblickými příběhy souvisejí. Dětem do pěti let pomůže zajímavě poznávat Bibli a přivádět je ke čtení Bible a poznávání Ježíše.

Karmelitánské nakl., brož., 190 s., 249 Kč

Mosleyová Joanne - Edita Steinová jako žena modlitby

E. Steinová patří jako spolupatronka Evropy k nejvýznamnějším světeckým postavám nejen naší doby, ale i dějin církve. Kniha ji představuje jako ženu, jež svou odvahu čerpala z každodenního setkávání s Bohem.

Karmelitánské nakl., váz., 175 s., 199 Kč

Półtawska Wanda - Deník přátelství

Sledujeme autorčin duchovní život skrze zaznamenaná rozjímání, jež posílala svému duchovnímu otci Karolu Wojtyłovi (i poté, co se stal papežem) a 46 listů, kterými jí odpovídal a sdílel s ní a její rodinou svůj život.

Paulínky, váz., 646 s., 599 Kč

Vácha Marek Orko - Modlitba argentinských nocí

Autor píše: „Nebudu nikdy dobrým teologem, pokud budu jen studovat názory jiných, psát vybroušené rešerše a nikdy nepocítím žízeň živé bytosti po Bohu. Pokud budu svět zkoumat jen z vnějšku, jako nezávislý a nezaújatý novinář, nikdy jej nepostihnu.“

Cesta, váz., 175 s., 159 Kč

Youcat - Katechismus katolické církve pro mladé

Katechismus pro mladé zprostředkovává souhrn katolické víry, jak byl předložen „Katechismem katolické církve, ovšem jazykem přiměřeným mladému člověku. Je psán formou otázek a odpovědí, za každou odpověď jsou připojeny číselné odkazy pro další upřesnění a prohloubení v KKK a komentář.

Karmelitánské nakl., váz., 301 s., 295 Kč

LOMEC U VODŇAN

sobota 4. 6. v 17 hod.

ČERVNOVÁ POUŤ

P. Antonín Bachan, Klatovy

pondělí 13. 6. v 17 hod.

FATIMSKÝ DEN

P. Jordán Vinklársek, OP, Praha

čtvrtek 16. června v 18 hod.

MŠE SVATÁ

biskupů ČR v rámci

zasedání ČBK v Prachaticích.

Všichni jste srdečně zváni!

čtvrtek 23. 6. v 17 hod.

SLAVNOST BOŽÍHO TĚLA

P. Jeroným F. Jurka, OFM, Praha

sobota 2. 7. v 17 hod.

ČERVENCOVÁ POUŤ

Mons. Karel Herbst, SDB

pomocný biskup pražský

středa 13. 7. v 17 hod.

FATIMSKÝ DEN

novokněží českobudějovické diecéze.

KÁJOV

kostel Nanebevzetí Panny Marie

sobota 21. května 2011

*Oslavy 200 let narození
sv. Jana Nepomuka Neumanna*

KVĚTNÁ MÁJOVÁ POUŤ

K PANNĚ MARIÍ

A KE CTÍ

SV. J. N. NEUMANNA,

KÁJOVSKÉHO POUTNÍKA

hlavním celebrantem

P. Stanislav Příbyl, CSsR

generální vikář litoměřické diecéze

PROGRAM:

17 hod. - koncelebrovaná mše sv.;

litanie k Panně Marii,

individuální uctění ostatku

sv. J. N. Neumanna

*Tato májová pouť je příležitostí
věnovat Panně Marii
jako dar květiny.*

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Mgr. Jaromír Stehlík, okrskový vikář a administrátor v Pelhřimově, byl od 1. 4. 2011 ustanoven excurrento administrátorem farnosti Chvojnov, vikariát Pelhřimov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Rudolf Vošický, Lukavec, oslaví 8. 6. 2011 osmdesáté narozeniny.

K tomuto významnému životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

Mons. Vladimír Vyhlička, kanovník královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, který v letech 1991 - 1998 působil v naší diecézi, zemřel 23. 4. 2011 ve věku 85 let. Po rozloučení v Praze na Vyšehradě byl pohřben 29. 4. 2011 v Chýnově.

R. I. P.

-acebb-

9. celostátní Misijní pouť 6. Misijní den dětí

sobota 28. 5. 2011

na Klokotech u Tábora

Papežská misijní díla a tábořský vikariát českobudějovické diecéze vás zvou na již tradiční Misijní pouť a Misijní den dětí s letošním mottem:

„Pane, dej mi tu živou vodu!“ Připraven je bohatý program pro děti i dospělé, kde nebude chybět mše svatá za účasti hostů z misii, tradiční Misijní jarmark, hry, soutěže a putování po kontinentech, Misijní koláč, misijní scénka a další překvapení.

PROGRAM

9.30 - registrace a rozezpívání

10.00 - **misijní mše sv. s misionáři z Indie a Pakistánu**

- občerstvení, prohlídka Tábora

13.00 - „Putování po kontinentech“

16.00 - Misijní scénka a rozeslání malých misionářů

Po celý den bude probíhat Misijní jarmark, koláč a výstava.

Více informací:

PMD, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel.
499 433 058, 604 838 882,
www.misijnidila.cz

Přijďte a vezměte s sebou
i své blízké.
Těšíme se na vás!

Jak vidí stáří Bible?

Podle Písma je stáří Boží dar. Abrahám se dožil 175, Mojžíš 120 let. Když autor knihy Genesis chtěl ukázat, jak lidstvo díky své hříšnosti postupně degeneruje, vyjádřil to číselnou symbolikou: zatímco předpokupní lidé se dožívali řádově stovky let (Gen 5), zkrátil Hospodin vinou člověka lidské dny na 120 let (Gen 6,3). Nakonec si žalmista posteskné: „*Našich let bývá úhrnem sedmdesát, u toho, kdo jsou při síle osmdesát. Většina z nich je lopota a trýzeň, neboť rychle pomíjejí a my od-létáme*“ (Ž 90,10).

Stáří může být velmi nepříjemné a ponižující. Ochabují naše tělesné i duševní síly, padá na nás tíseň a pocity bezmoci. Jsme odkázáni na pomoc druhých, jsme jim vydáni na milost a nemilost. Můžeme se stát obětí jejich zvůle a podvodu, jako starý, slepý Izák (Gen 27). Jedinou perspektivou starého člověka je hrob ...

Navzdory této neradostné perspektivě má stáří své šance, které nemá mládí ani střední věk. Stáří je životní podzim, a podzim je čas plodů. „*Kdo jsou zasazeni v domě Hospodinově, pokvetou v nádvořích našeho Boha. Ještě ve stáří budou přinášet užitek, zůstanou šťavnatí a svěží*“ (Ž 92,14-15). Užitek, který starý člověk může přinášet, je jeho moudrost. Životní zkušenost stáří už nepodléhá falešné radikalitě, nenechá se zlepšit nějakými „velkými idejemi“, ideologiemi, lacinými návody a mocenskými zájmy. Stáří má více pochopení pro lidskou slabost. Ne náhodou to byli stáří, kdo jako první uznali, že Ježíš měl pravdu, když řekl těm, kdo chtěli kamenovat cizoložnici: „*Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první*“ (Jan 8,7-9). Stařec dále díky své paměti má nadhled, nenechá se zneklidnit momentální krizí. Ví, jak nakonec věci dopadají, proto může dosvědčit: „*Byl jsem chlapec, a už jsem stařec, ale neviděl jsem, že by spravedlivý byl opuštěn...*“ (Ž 37,25). Proto židovská moudrost pobízí mladého člověka: „*Nestraň se rozhovorů starců, kteří se též učili od svých otců, neboť u nich se naučíš rozumnosti a tomu, jak odpovídat, když je třeba*“ (Sir 8,9-10). Stařec může být mladým velmi prospěšný. Musí jen překonat pokušení k závisti vůči mladým, musí myslet na jejich budoucnost, a ne se sebelítostně stáhnout do svého postupného chátrání. Zářným vzorem lidské důstojnos-

ti, vnitřní svobody a zodpovědnosti za mladé je starý Eleazar, jehož jeho pronásledovatelé chtěli pohnout k drobnému ústupku, kterým by si zachránil život. Stařec odpověděl: „*Nesluší se, abychom se ve svém věku přetvařovali, protože by mnozí z mladých soudili, že Eleazar se ve svých devadesáti letech stal odpadlíkem. Ty bych pro své pokrytectví a okamžik prchavého života hanebně oklamal a na své stáří přivodil potupnou skvrnu... Proto se nyní statečně vzdávám života, abych se ukázal hoden svého stáří a mladým zanechal ušlechtilý příklad...*“ (2 Mak 6, 24-28).

Bohužel ne každý člověk vyzraje v tak moudrého starce. Člověk, který „po všechny dny až do stáří páchal zlo“, se vytvrdí ve zlém, jak tomu bylo u dvou chlupatých starců, kteří sváděli Zuzanu (Dan 13). I veliký Šalamoun, který ve svém mládí prosil Boha o moudrost, a ta mu byla dána (1 Král 3), se ve svém stáří odklonil od pravé cesty a propadl modloslužbě (1 Král 11). Není tedy vůbec automatické, že by s přibývajícím věkem člověk dorůstal v moudrého a dobrého člověka. Závisí to jistě na celoživotním morálním úsilí, k němuž je třeba lidí až do stáří povzbuzovat. Pavel proto vybízí Tita: „*Uč tomu, co je shodné se zdravým učením: že starší muži mají být střídmí, vážní, umět se ovládat, zdraví ve víře, lásce a trpělivosti. Totéž platí o starších ženách, že mají být v chování důstojné: ne pomlouvačné, v pití vína umírněné, učitelky v dobrém*“ (Tt 2,2).

Ovšem smysl stáří nespočívá jen v tom, že člověk vytrvá v dobrém, že se v něm zafixují dobré návyky, které přetrvávají, když už ochabuje vůle a sebekontrola. Stáří je stále ještě dobou formace. Vždyť se blíží práh věčného života – a ten je úplně něčím novým! Stáří, které znamená ztrátu sil, bezmocnost a pasivitu, je zároveň školou Božího dětství, a tedy důležitou přípravou na život věčný. A tak ve stáří, navzdory tělesnému ochabování, člověk může ještě stále duchovně růst. „*Tělo nám sice chátrá, ale duch se zmlazuje*“ (2Kor 4,16). Duch roste bez omezení – až do věčnosti.

P. Vojtěch Brož

(Převzato z diecézního časopisu královéhradecké diecéze IKD.)

Program hlavního dne oslav

Prachatice

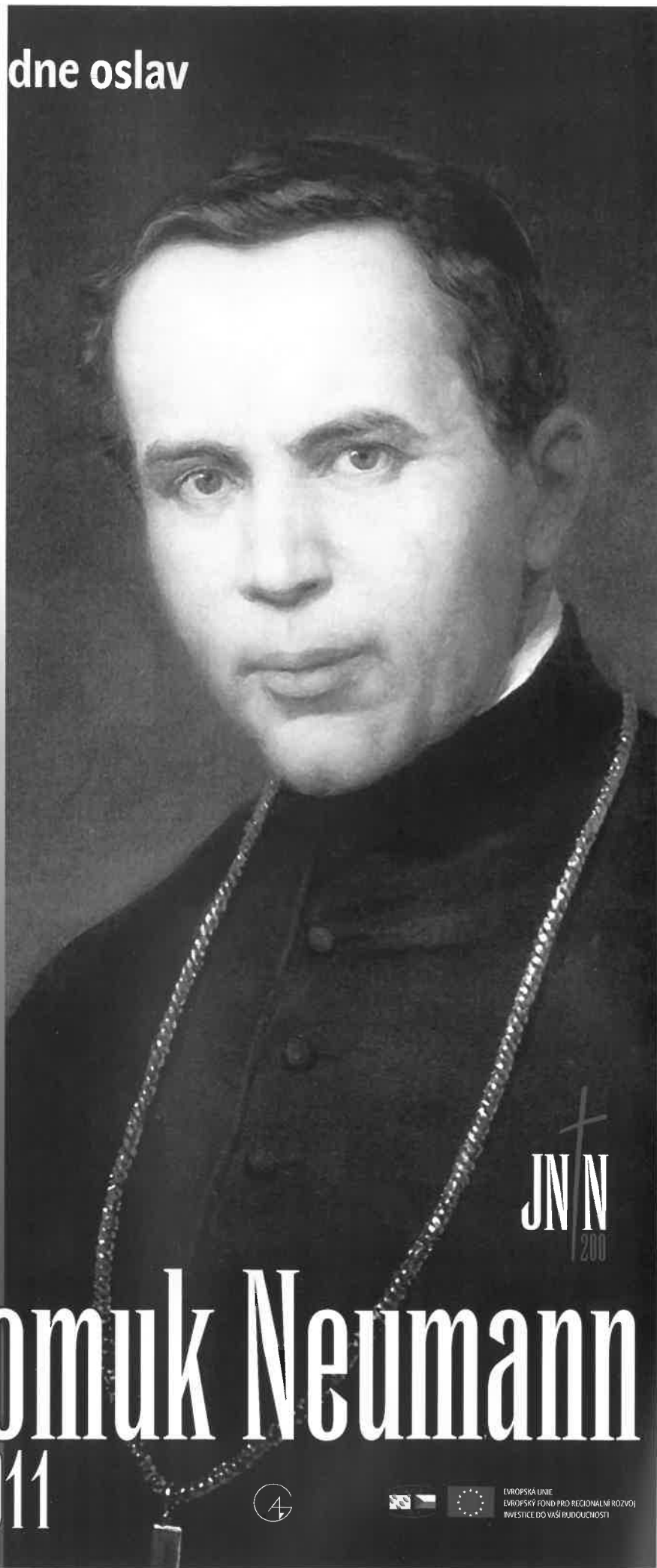
sobota 18. června 2011

- 9.00 hod. **Průvod poutníků**
na Velké náměstí
- 9.30 hod. **Kantáta ke cti sv. Jana**
Velké náměstí
- 10.00 hod. **Slavení eucharistie za účasti**
papežského legáta
filadelfského arcibiskupa
kardinála Justina Rigaliho
Velké náměstí
- 12.30 hod. **Kulturní program**
Velké náměstí
- 14.30 hod. **Poutní kázání**
kostel sv. Jakuba
- 15.00 hod. **Požehnání**
kostel sv. Jakuba

**Součástí velké pouti je také program
pro děti, mládež a rodiny:**

- 13.00 hod. **Divadlo „Já to jsem“**
pohádka „Pinocchio“
Parkán
- 14.00 hod. **Hry, soutěže, vyprávění**
Parkán a park Hospice
Hudební doprovod
Parkán
- 16.00 hod. **Požehnání dětem**
Parkán
- 16.15 hod. **Pohádka „Dlouhý, Široký**
a Bystrozraký“
Parkán

Po celou dobu pouti
možnost navštěvy Městského muzea,
rodného domu a věže kostela sv. Jakuba.

Jan Nepomuk Neumann
1811-2011

JN N
200

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI